

ja niiden tilalle olen ottanut
pätkiä, joiden kera harjoitteluse-
paimat B kertoo viikosta kummas-
uunturnat jo menevät maail-
malle ja minä taas saan
sitä samaa leikin mestaruus-
j. n. e. —

Samalla mainitken siitä remontis-
ta, jonka Hra Hartman toimitti
tälle koululle, ja joka viel-
kertaa edelleen ainakin kum-
mauden. — Harmia siitä on ollut,
vaan hyvää siitä tulee, jotta
jos ensi suureen elämään
minä panehan Paikani, tai
tule itse, niin ehkä taisneen tui-
laan! —

Tervehdys ja toivottu jätke
vasta menestyksestä seura-
vasta, kunniaittoaumme
hartaalla kelpoisella

L. H. Paakkonen

Högfors 19 $\frac{1}{2}$ 15.

Meli Hyvä.

Kuten antaakseni, että
Sua näin väirään? ja vieläpä
siika nolalla osi alla. Tähtän,
näes, 16 p. t. k. 50 vuotta. —

„Tähti, tähti“, mitä se minulle
kukkuu, otaksun arveluosi, ja
minä itsekin arvelen.

Mutta tuntuu täällä olevan niin-
lakin, jotka ovat asioita tähti-
muella. ja siinäkin se pyrkii.
ni olisi kuin, että, jos ne riittää.
Tuisivat jätökkin kappaleita
tähtiä. Meli. Sanon niin seipite-
lemaan siitä, niin, Meli Hyvä,
ola' siitä ottaa siitä! —

Etthän näitä tätä väärin?

Sillä minusta tuntuu, että
ei ole ahtauskaan maitittava

silloin kuin on kypsymyskerja
jokin sellainen, joka sen ansait-
see. Mutta jos se tehdään tal-
laiselle maalaiskoulumeste-
rille, jonka työ ja raadanta
ei ole kypdyttännyt kukaan si-
tä. Kun on oma itsea, niin se
on siksi näppylänsä, että
siitä kernaasti saisi saar-ty-
nänsä. —

On ollut jukeita ikuisia siinä
m. m. se entinen kiviin kareu-
siinkin ja nämä soitot ja kysy-
to-asiat muka "kehaitukke-
si" nuoremmitte j. n. e. mutta
leipäpyyteisä - kulu j. n. e. kko
lauloi - ei ole aihetta sellai-
siin yhdistyslauluksi. Se on minun
yksityinen ajatukseni siitä. —

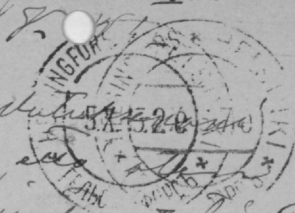
Poiset ovat siihen tytyvät
vaan on mitään, jotka eivät
kellitä. Onneksi kukaan ei ole
"kirjaimia", joten kukaan, että
lajille ottaa, jos ne mitään
saavat kokaan. Mutta sil-
lä seikalla on oma vaaran-

akin. Sillä väinhan olla mahdoll-
ista aakin, että ne - siitä kukaan
matta - yrittävät. ja silloin on
paras olla varuillaan ettei
joutuisi pyytää suotta - naurun
rikkoksi. —

Tua soittojuttu myt kaiteli-
si ainoa, jolla on jokin mäs-
sä yleisistäkin kantaavuu-
sta. Mutta kun sinäköön ei
ole esitettävänä tulokseksi
ta kuin ehkä se 12 nuoren ja
2 muunkauden työ, jonka se
on minulla vaatinut, niin
ei se sekään mainita maksa-
ne. Ei - ei ainakaan sellaisessa
ihme asiana kuin mitä Parkar-
taja H. Kerkkonen Toisa Toisa
keuvana siitä Opi. Lehten las-
ketteli. — Panen tuon "patretin"
tämän sisälle siitä, että itse näet
miten se jo usko nautta-
hin on vain kargoitteijain
= kerhenkaruusen nuorisopar-
ven kuva - / Tyttöjä ei myt ole,
siksi, että ne ovat menneet
tältä mikä miunskin - vson-
mat Helsinkiin palvelukseen.



OC - kass 19 $\frac{3}{8}$ 15-



Louhi
on se...
the...
hän tanselle si...
vulle "seika" edellä"
kuten...
punnillaan
L.W.P.

V. M. Kuvio

J. L. Kuvio

Kelsiaki

Helsingin Sanomat.

Hoffers ²²_{viii} 18.

M. M. Eli. J. Erkkö

Helsinki

Kuten ehkä kuulit, sat-
tui v. toukok. lopulla niin, että
suomalaiset maaseutut
tällä, suuttuneina siitä, että
maimoni oli heitä uokien mai-
tiskellut siitä, että he olivat
koneenaiheet talalla takaläi-
sä rapaari upseereja, v. toukok.
27 p:n Helsingin Sanomissa, julisti-
vat vaikoksi kihlakunnan eron-
sellaan (maalalaisen) kera!
ja se launnisti siksi, että
Lehden lauttarija on sielomaan
jokien tyttöjen, joka jouti ilmai-
tuksen Lehteen, vaikka si-

na olut lähettäjän nimeä! -
Kirjitin asiasta aikansaan reka-
hauksiin, että Jant. Ivalalle
ja sain ^{ilmoitus} tuon lapun, vaau-
en huorta, enkä tielä: oli-
ko makau seurauus &
ilmoitusta; ja jos oli, niin
tuliko se postimerkkeinä, vai
postiohjeitukseina, vai
sitten kirj? -

Sailla edellytyksillä ryhty-
mään tölä. poliisin ja porikin
eri kertaa tainne. saamani
e hivon / hra Henrikson / aumalla;
ja sen pääsyt siinä jo niin
pitkälle, että antaisin heis-
teen, uson siinä on kella-
ret muthat edellä; että tut-
uaan liian - aian tuute-
mukseksi; jota siis pyydetään.

Sillä ensimmäinen tuo puo-
lalainen upseeri tuli v.

viikolla Tarniorta käsin tau-
na ja vasti minun nostamaan u-
hanteen reka Vels. Sanomia, että
tuan ilmoituksen lähettäjän vas-
taan! ja upseerina hän upka-
si, ellen taipuisi; "kenta" aika-
della! - Lopulta hän suostui
jättämään asian kokonaan mi-
nun huostaani ja antoi vattakir-
jat ja muut veloitukset, joten
asia on siis nyt sita vaida,
että annan haarteet. -

Mutta kuu enon jättää - kovi
miten kovi - H. Sanomat rauhaan
mohamatta eskojutulla - s.o. koe-
ton sovittelua hänet siinä sub-
teerfa miten vain; niin siitä
seuraa kysymys siitä: kummu-
ko tuo ilmoituksen lähet-
täjän ehdistaminen kikkakun-
naw, vaike raastuvan Oikew-
elle? Etket ole varma täs
ja annamani neuvon sub-

teen, niin kypsy jottaan teare-
tikalta ja vastaa sitten.
Kaivaa sitä hiukan ovi,
vaan kaistan sen taas jote-
nin koruata; kun nauttii
tilaisuutta. —

Ovat tainon paimon työmiehes-
jä tehaineet minusta "santami-
kätyrin, tai sitä muistuttavan"
ja vaativat minua eroamaan
toimestani! — niin, että otta-
vathan tarfa' on edesjä ylläet-
lä, jos toisella kuin; eikä aal-
laukumme vielä ole ehti-
nyt jättemälle kuin toiseen
vaskeeseen! —

Parhaimmat tervehdykse-
ni, ja -toivotukseni, että edes
Seidau arionne vielä lop-
tiin selkeneisivät kaikki
parhain päin! —

Kunniaitteen
Jouko W. Paakkonen.